

Folkový zázrak aneb Jan 11 na jihu

Byla jednou jedna kapela, jejíž členové byli hraním unavení. Fanoušci vzkázali Šéfovi: „Pane, skupina, kterou máš rád a která vyhrála Portu, se možná rozpadne.“

Když se to Šéf dozvěděl, řekl: „Ta krize není na rozpadnutí, ale k tomu, aby si srovnali, co je důležité, a hráli o to lépe.“ A nechal to být.

Po nějaké době řekl pořadatelskému týmu: „Pojedme se podívat, co se děje v Českých Budějovicích!“ Jeho kolegové mu namítli: „Vždyť říkáš, že v Českých Budějovicích by chtěl žít každý kromě tebe – ne, to vlastně patří jinam – teda nedávno tě tam pár opilců polilo pivem z kelímku a zase chceš riskovat?“

Šéf namítl: „Nemá dekáda deset let? Opilci řádili ještě v době, kdy hrály Budějovice první fotbalovou ligu a než se hokejisti přestěhovali, to je dávno pryč.“ A dodal: „Naši kamarádi mají nějakou kapelní krizi, půjdu jim ji pomoci vyřešit.“

Kolegové odpověděli: „Pane, krizi určitě překonají.“ Nevěděli, že on mluví o rozpadu.

Tak jim to Šéf naservíroval natvrdo: „Rozpadli se a jsem rád, že jsem u toho nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Let's go!“

Když šéfovi konečně dostavěli železniční koridor a dostavil se do čebé, shledal, že kapela neúčinkuje už devatenáct let. Viděl, jak fanoušci, manželé, manželky, ctitelé, ctitelky a jejich domácí zvířectvo tone v zármutku neutišitelném. Viditelně pohnut se zeptal: „Kde zkoušeli?“

Řekli mu: „Pane, pojd' se podívat.“ Když Šéf spatřil zkušebnu, už se zalesklo v očích i jemu. Lidé si říkali: „Hle, jak je miloval.“

Šéf přikázal: „Odemkněte ty dveře!“

Produkční namítl: „Pane, už jsou v hrobě devatenáct, slovy devatenáct let, to dnes lidem vonět nebude.“

Přidal se zvukař: „A tyhle kapely byla vždycky fuška pořádně nazvučit.“

Stánkař podotkl: „A nahráli jen jednu desku, z toho žádný kšeft nekouká.“

Šéf pivního stanu zamručel: „Tihle židličkáři určitě nebudou na hraní do rána.“

A tak se těšili jen prodejci batikovaných šátků, bubínkáři, medovináři a provazníci, neboť se doslechli, že po jejich vystoupení roste počet sebevražd.

Šéf jim všem odpověděl: „Neřekl jsem vám, že uvidíte folkový zázrak, budete-li věřit?“

Nato zvolal mocným hlasem: „**Spolektive, pojd' ven!**“

Dlouho se nic nedělo. Až po chvíli vylezlo pět lidí a nevypadali nijak zaskočeně.

Šéfdramaturg přikázal: „Omette z nich pavučiny, naladte jim nástroje a nechte odejít. Oni si už poradí.“

A skutečně. Comeback skupiny Spolektiv, skončivší v roce 1995, se odehrál 5. června 2014. A to je rekord, protože 11. kapitola Janova evangelia, kterou jsem drze přepracoval, pojednává jen o čtyřdenní zombifikaci.

Honza Hučín

Juppova poznámka: Spolektiv uvidíme 11. července na Folkové růži.